

पृथिवीमभिभवतीत्यनुषङ्गः ॥ संसीदस्वेति व्याख्यातैकादशेऽध्याये षट्त्रिंशी कण्डिका तत्र शोचस्वेति पाठेऽत्र रोचस्वेति अर्थ एक एव ॥ १७ ॥

a. या ते धर्म दिव्या शुग्या गायत्र्याऽऽ हविर्धाने । सा तज्ज्याप्यायतां नि-
ध्यायतां तस्यै ते स्वाहा ॥

b. या ते धर्मान्तरिक्षे शुग्या त्रिष्टुभ्याग्नीध्रे । सा तज्ज्याप्या ॥

c. या ते धर्म पृथिव्याऽऽ शुग्या जगत्याऽऽ सदस्या । सा तज्ज्याप्या ॥ १८ ॥

का° [२६. ७. ४.] चतुर्गृहीतेनाभिजुहोति या ते धर्म दिव्या शुगिति प्रतिम-
लम् । अध्वर्युराज्यं संस्कृत्य चतुर्गृहीतं कृत्वा तेन जुहोति अग्नीधा ध्रियमाणेषु
त्रिषु शलाकात्रिकेषु त्रिभिर्मलैस्तृतीयेनोपविश्येत्यर्थः ॥ त्रीणि यज्ञेषु धर्मदेव-
त्यानि ऋक्पङ्क्तयः । हे धर्म या ते तव दिव्या दिवि भवा शुक् दीप्तिः या गाय-
त्र्यां हृन्दसि प्रविष्टा या हविर्धाने यज्ञगृहे प्रविष्टा सा ते तव शुक् ज्याप्यायतां
वर्धताम् निध्यायतां (13.) संहृता दृढा भवतु त्वै स्त्यै शब्दसंघातयोः लोट् त-
स्यै शुचे ते तुभ्यं च स्वाहा ॥ हे धर्म या ते तवान्तरिक्षे शुक् त्रिष्टुभि हृन्दसि
आग्नीध्रे सद्ने च प्रविष्टा सा तज्जिति पूर्ववत् ॥ या ते हे धर्म पृथिव्यां शुक्
जगत्यां हृन्दसि प्रविष्टा कीदृशी सदस्या सदसि प्रविष्टा यज्ञगृहे स्थिता सा त
ज्जित्युक्तम् ॥ १८ ॥

III. क्षत्रस्य वा परस्पाय ब्रह्मणस्तन्वं पाहि । विशस्त्वा धर्मणा व्यमनुक्रा-
माम सुविताय नव्यसे ॥ १९ ॥

का° [२६. ७. ६.] क्षत्राय वेति निष्क्रमणं पुरस्तात्पत्नीमन्तर्धीय । होमानन्तर-
मध्वर्युः पत्नीमग्रे कृत्वा शालायाः निष्क्रामतीत्यर्थः ॥ उपरिष्ठाद्वहती धर्मदेवत्या ।
हे धर्म वयं वा त्वामनुक्रामाम अनुगहाम त्वं ब्रह्मणः तन्वं शरीरं पाहि पाल-
य । किमर्थमनुगमनम् क्षत्रस्य क्षत्रियस्य दैवस्य सूर्यस्य परस्पाय परमपालनाय
परःशब्दोऽव्ययम् पर उत्कृष्टं पायते रक्ष्यतइति परस्पम् तस्मै एतद्वै दैवं
क्षत्रं य एष तपतीति [१४. ३. १. १.] श्रुतेः । किं च विशः यज्ञस्य धर्मणा धारणेन